

pić należy z powziętymi zatwierdzeniami cenników i opinjami, wydanymi dla innych władz.

Zmiany zarządzone przez komisje wojewódzkie lub Ministra Aprowizacji mają być po ich nadejściu ogłoszone, względnie stronom lub władzom udzielone.

§ 19. Komisje badania cen i zysków mogą wyłaniać ze swego grona podkomisje i powierzać im opracowanie pewnych spraw i składanie sprawozdań i wniosków.

§ 20. Na żądanie komisji powiatowej, podkomisji, komisji wojewódzkiej lub Głównego Urzędu walki z lichwą przeprowadzi powiatowa władza administracyjna, względnie urząd walki z lichwą wskazane wywiady, dostarczy potrzebnych materiałów i danych statystycznych, korespondencji, rachunków, wyciągów z ksiąg handlowych i przesłucha świadków.

§ 21. Na motywowany wniosek starosty (naczelnika urzędu walki z lichwą) może wojewoda rozwiązać komisję dla badania cen i zysków, polecając równocześnie powołanie bezzwłoczne nowej.

W mieście stołecznem Warszawie służy to samo prawo Głównemu Urzędowi walki z lichwą na wniosek urzędu okręgowego.

Przy ponownem powoływaniu komisji może starosta (naczelnik urzędu walki z lichwą) wykluczyć członka komisji rozwiązanej.

§ 22. Spełnianie czynności biurowych i wykonawczych, związanych z działalnością komisji i podkomisji, należy do urzędów, przy których komisja jest ustanowiona.

§ 23. Urząd członka komisji i jego zastępcy jest bezpłatny.

§ 24. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na tem samem terytorjum, co ustawa z dnia 2 lipca 1920 r. o walce z lichwą wojenną i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 25. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Aprowizacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski

Kierownik Ministerstwa Aprowizacji:

J. S. Stoiński

Minister Spraw Wewnętrznych:

St. Downarowicz

650.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 14 października 1921 r.

w przedmiocie przekazania pewnych uprawnień urzędu walki z lichwą powiatowym władzom administracyjnym.

Na mocy art. 2 i 7 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ust. R. P. № 67 poz. 449) Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Władzom administracyjnym I instancji przekazuje się przysługujące w myśl art. 7 p. 1 i 2 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej okręgowym urzędom walki z lichwą wykonywanie rozporządzeń, wydanych na zasadzie art. 2 i 3 tej ustawy, wydawanie orzeczeń karnych w myśl art. 4 tejże ustawy, tudzież nakazów karnych (art. 45 wspomnianej ustawy) i wykonywanie kar, wynierzonych prawomocnym orzeczeniem, lub prawomocnym nakazem karnym.

Powyższe postanowienie nie rozciąga się na obszar miast: Warszawy, Łodzi, Lublina, Lwowa i Krakowa, w których urzędy walki z lichwą zachowują swój dotychczasowy zakres działania.

§ 2. Orzeczenia karno-administracyjne będą wydawane w trybie zwyczajnego postępowania karno-administracyjnego obowiązującego w danej dzielnicy. Stronom służy od tych orzeczeń odwołanie w II i ostatniej instancji do Głównego urzędu walki z lichwą.

Wydawanie nakazów karnych następuje z przestrzeganiem art. 45 do 50 ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej przy odpowiednim zastosowaniu przepisów o postępowaniu karno-administracyjnym.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Apropowizacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą do dnia 31 grudnia 1921 r. i obowiązuje na tem samem terytorjum, co ustawa z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej.

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski

Kierownik Ministerstwa Apropowizacji:

J. S. Stoiński

Minister Spraw Wewnętrznych:

St. Downarowicz

651.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 25 października 1921 r.

w przedmiocie przekazania Ministrowi Sprawiedliwości zarządu wymiaru sprawiedliwości na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie art. 7 ustęp I ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Pr. P. P. № 64, poz. 385) zarządza się co następuje:

§ 1. Zarząd wymiaru sprawiedliwości na obszarze b. dzielnicy pruskiej wyłącza się z dniem 13 listopada 1921 r. z zakresu działania Ministra tej dzielnicy i przekazuje się Ministrowi Sprawiedliwości.

W związku z tem powstaje w Ministerstwie Sprawiedliwości nowy departament, tymczasowo delegowany do Poznania.